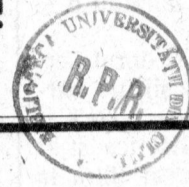

RENAȘTEREA

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

„Trebue să ascultăm
pe Dumnezeu mai mult
decât pe oameni.“

Fapt. Ap. 5, 29.

DIN RĂTĂCIRILE SECTARE

„Penticostoliștii“

„Păziți-vă de prorocii minci-
noși, cari vin la voi îmbrăcați în
haine de oi, iar pe dinăuntru sunt
lupi răpitori.“ (Mat. 7, 15).

Dela întemeierea bisericii și până'n
vremile de astăzi învățătura și dog-
mele bisericii noastre creștine orto-
doxe au fost continuu atacate și răs-
tălmăcite de dușmani.

Unitatea, pacea și armonia bise-
ricii dintru început a fost turburată
de către „învățătorii mincinoși“, cari
cu tofdinadinsul căutau să destrame
comunitatea creștină, să desbina creș-
tinismul, producând confuzii între
urmașii învățaturii lui Hristos. Sf.
Ap. Pavel chemând preoții Bisericii
din Efes, le zice: „...după plecarea
mea vor intra între voi lupi răi, care
nu vor cruța turma. Ba chiar dintre
voi se vor ridica oameni cari vor
grăi îndărătnicii, ca să atragă pe uc-
nici după ei. De aceea priveghiați“
(Fapt. Ap. 20, 29-30). Dar, cu toată
furiușă lor ură, Biserica a stat ne-
clintită pe temelia apostolică, păstrând
nestrictă învățătura Mântuitorului
Iisus Hristos, ferind dogmele și ho-
tărârile sinoadelor ecumenice de „în-
tinăciuni“ și pervertiri.

Biserica a luptat și luptă cu „lupii
cei răi“ cu „învățătorii mincinoși“
cari prin toate mijloacele posibile îi
caută desmembrarea și nimicirea.
Acești oameni — în inimile cărora
sălaş și-a ales satana — trec peste
nemuritorul adevăr rostit de Mân-
tuitorul Hristos, că „Biserica mea
nici porțile iadului nu o vor birui“
(Matei 16, 18). Ei uită, că Hristos
osândește pe aceia prin care se a-
duce sminteală și desbinare: „Vai
aceluia prin care vin smintelele. Mai
de folos i-ar fi de i s'ar lega de gât
o piatră de moară și ar fi aruncat
în mare, decât să smintească pe unul
din aceștia mici“ (Luca 17, 1—2).
Sectarii trec peste aceste locuri cu
ușurință, pentru că ochii lor sunt a-
coperiți de vălul înșelăciunii lui Sa-
tan, inima le este împetrită și ade-
vărul e departe de ei.

Duhul iubirii și al unirii în Hristos
este înlocuit cu cel alurii, al mâniei
și răsvrătirei. Apostolul și Ev. Ioan,
scrie: „Tot cel ce trece peste învă-
țătura lui Hristos și nu rămâne în-
tr'ansa, nu are pe Dumnezeu; iar
iar cel ce rămâne în învățătura lui
Hristos, acela are și pe Tatăl și pe
Fiul. De vine cineva la voi și nu
aduce aceasta învățatură, pe acela
să nu-l primiți în casă și să nu-i
ziceți: „Bine ai venit“ (II Ioan 9-10).

Multe și variate sunt rătăcirile și
desbinările dela învățătura creștină
și Biserica lui Hristos; noi însă prin
rândurile de față vom arăta în lu-
mina sf. Scripturi, netemeinicia învă-
țaturii a așa numitor: penticostali-

sau „vorbitorii în limbi“, rătăciți cari
își fac loc în sânul credinșilor
noștri.

Penticostaliștii în nebunia rătăcirii
lor au părăsit Biserica și orânduie-
lile sf. Părinți, s'au lepădat de sf.
Taine, batjocoresc sf. Cruce și sf.
icoane, spun că asupra lor se po-
goară Duhul Sfânt însuflându-i de
a vorbi în limbi diferite, de a vin-

alte limbi, cum le dădea Duhul să
vestească. Și se aflau atunci în Ieru-
salem, Iudei, oameni cucernici din
toate neamurile de sub cer. Iar când
s'a făcut sunetul acesta, s'a adunat
mulțimea și s'a umplut de nedume-
rire, că-i auzia fiecare grăind în limba
sa. Și se mirau toți și se minunau
zicând unul către altul: aceștia cari
grăesc nu sunt ei oare toți Galileeni?
Parții, midenii și elamitenii, locuitorii
Mesopotamiei, ai Iudeii, ai Capado-
chiei, ai Pontului și al Asiei, ai Fri-
giei, ai Pamfiliei, ai Egiptului și ai
ținuturilor Libiei, celei de lângă Ci-
rena, Iudeii și prozelitii veniți dela
Roma, Criterii și Arabii, îi auzim
grăind măririle lui Dumnezeu în
limbile noastre“ (Fapt. Ap. 2, 11-1).

Pogorârea Duhului Sfânt

deca pe cei bolnavi și neputincioși,
că adevărul mântuirii tocmai ei l'au
găsit și numai prin ei lumea se poate
îndrepta și mântui.

Sf. Evanghelist Luca, autorul cărții
„Faptele Apostolilor“, clar și lămu-
rit ne dă evenimentul petrecut la
sărbătoarea Cincizecimii. De aceea,
să-i cetim cu atenție cele scrise și
să desprindem adevărul așa cum s'a
petrecut și cum este înscris pe pa-
ginile sf. Scripturi: „Când a sosit
ziua sărbătoririi cincizecimii, apos-
tolii erau toți într'un cuget adunați
la un loc. Și fără de veste s'a făcut
din cer un sunet ca de o suflare de
de vânt vijelios și a umplut toată
casa unde ședeau ei. Și li-s'au arătat
despărțindu-se niște limbi ca de foc
și s'a lăsat câte una pe fiecare din
ei. Atunci s'au umplut toți de Duh
sfânt și au început să grăiască în

Urmând poruncii Mântuitorului
„de Ierusalim să nu vă depărtați, ci
să așteptați acolo făgăduința Tatălui,
care a-ți auzit-o dela Mine“ (Fapt.
Ap. 1, 4), în ziua cincizecimii apos-
tolii primesc darul sf. Duh și vor-
besc în limbi felurite, înțelese de toți
cei care îi ascultă. Darul de a vorbi în
limbi dat Apostolilor în ziua Rusalilor
a fost supranatural și numai o sin-
gură dată pentru totdeauna; prin el
atunci s'a făcut ca mulțimile adunate
din diferite părți ale lumii să cu-
noască și înțeleagă minunata lucrare
a lui Dumnezeu. Prin vorbirea în
limbi la pogorrea sf. Duh, tuturor
neamurilor s'a dat puțința de a cu-
noaște și înțelege Evanghelia lui
Hristos, „iar celor căți L'au primit
și cred în numele Lui, le-a dat pu-
tere să se facă fiii lui Dumnezeu“
(Ioan 1, 12) și membrii ai Bisericii

creștine. Prin minunea vorbirii în
limbi s'a surpat peretele vrajbei des-
părțitor între oameni, toți făcându-se
părtași făgăduinței „din orice neam
ar fi“ (Fapt. Ap. 10, 35).

Prin vorbirea în limbi dată numai
apostolilor, acestea au trezit conștiința
păcătoșilor, au deschis inimile pentru
primirea cuvântului Dumnezeu, bo-
tezându-se în aceea zi cu botezul cre-
știn „ca la trei mii de suflete“. Prin mi-
nunea vorbirii în limbi apostolii au în-
țeles că Duhul lui Dumnezeu
nu are hotar, au cunoscut că Dum-
nezeu nu caută la limba, chipul sau
originea omului; la partea bărbătească
sau femească, la bătrâni sau tineri;
ci la toți fără deosebire, tuturor lim-
bilor și neamurilor „până la margi-
nile pământului“ trebuie propovă-
duită Evanghelia lui Hristos.

Dar ca și astăzi, așa și atunci s'au
ivit diferite rătăcirii și neînțelegeri
asupra darurilor duhovnicești și'n
special a darului vorbirii în limbi la
comunitatea bisericăscă din Corint.

Biserica întemeiată în Corint de
către Ap. Pavel a prins rădăcini un
prin cuvinte neînțelese și limbi streine,
ci propoveduirea adevărului și învă-
țaturilor creștine s'a făcut în limba
locului și pe înțelesul tuturor. Și
pentru ca să curme neînțelegerile și
aerțurile aprinse ce s'au ivit între
fiii bisericii din Corint, Apost. Pa-
vel le trimite prima epistolă și în
capitolul 14 lămurește cum trebuie
întrebuințat „darul limbilor“. „Fraților
— zice el — de aș veni la voi și aș
vorbi în limbi, ce v'aș folosi dacă
nu v'aș spune sau o descoperire, sau
o cunoștință, sau o prorocie, sau o
învățătură? Și uneltele neînsuflețite
care dau sunete, cum e fluierul sau
lăuta, dacă n'ar da sunete deslușite
cum s'ar cunoaște ce se cântă din
fluier sau din lăută? Și dacă trâm-
bița ar da niște sunete neînțelese
cine s'ar pregăti de luptă? Așa și
voi dacă a-ți rosti cu limba cuvinte
neînțelese cum s'ar înțelege ce spu-
neți? A-ți grăi deci în vânt“ (I Cor.
14, 6-9). Acestea ne-ar fi de ajuns
pentru a statornici adevărul față de
acei care spun că au darul vorbirii
în limbi, dar pentru ai lămuri pe
deplin și a spulbera cu desăvârșire
înțelegerea greșită vom continua cu
cuvintele Apostolului: „Cuvintele de
pildă cât de multe sunt și nici unul
nu-i fără înțeles“. Dar, dacă eu nu
pricep înțelesul cuvintelor, atunci
sunt streine pentru cel ce vorbește
și cel cel vorbește este strein pen-
tur mine“ (v. 10-11). „Eu — zice
Apostolul — mai mult decât voi
toți vorbesc în limbi; dar în Bi-
serică voesc să spun mai bine
cinci vorbe pricepute ca să se folo-
sească și alții, decât să rostesc un
potop de vorbe în limbă necunos-
cută“. Și ca o încoronare a spuselor
de mai sus, cu milă și multă dra-
goste părintească, adaogă: „Fraților,
nu fiți copii cu mintea; cu răutatea

fiți copii, iar cu mintea fiți vârstnici" (v. 18—20).

Și cu adevărat, lucrurile folositoare și de preț totdeauna sunt delăsate de copii în schimbul unor obiecte de mică folosință și fără de preț. Așa s'a întâmplat și cu credincioșii din Corint, așa se întâmplă și astăzi cu rătăciții sectari, pentecostaliști cari în loc să ducă o viață unită în pace și cu mulțumită Domnului, ei pricenuesc desbinări, depărtându-se cu voia și știință de Biserica lui Hristos, hulindu-o și ponegrind slujitoriei.

Cu părinteasca iubire și dorul fierbinte de a feri credincioșii de bârfirea altora, Apostolul zice: „De s'ar aduna la un loc toată Biserica și ar grăi toți în limbi, și de ar intra la voi niște neînvațați s'au niște necredincioși, n'ar zice ei oare că sunteți nebuni" (v. 23).

Nu se adresează oare Apostolul indirect și pentecostalilor cu aceste cuvinte? Oare bolboroseala, cuvintele adunate la întâmplare și fără noimă rostite de acești oameni în adunări, frământarea ticăloasă a femeilor și ți-pătul copiilor, nu ne îndreptățește ai numi copii la minte și nebuni? Și chiar dacă toți am vorbi în Biserică, nu în limbi streine ci în limba locului, cine ni-ar asculta? Dacă toți ar fi predicatori și învățători, cui ar mai predica și pe cine ar învăța? Biserica creștină

dintru început a statornicit o regulă o-ordine și o disciplină, strașnică pentru că toate să se petreacă după orânduială; bunăcuviință, liniște și pace, știind că: „Dumnezeu nu este Dumnezeuul neorânduiei, ci al păcii" (v. 33).

Dar, de această orânduială, bunăcuviință și pace sectanții nu țin seama, nu urmează învățătura Mântuitorului și povețele apostolilor, nu „întăresc Biserica" ci o pefac cu derădere merg pe calea adevărului și dreptății, ci pe drumul minciunii și stricăciunii. *Pentecostaliștii sunt contra rânduiei.* Contra disciplinei din Biserica creștină, pentru că în inimile lor este alt duh care-i potrivnic Duhului Dumnezeu. Dacă ei s'au lepădat de Biserică și de sf. Taine, atunci s'au lepădat și de Mântuitorul Hristos, carele prin scump sângele său i-a răscumpărat de păcat, scoțându-i de sub blestemul-morții și a jadului — „Ei dela noi au ieșit — scrie Apostolul și Evanghelistul Ioan — dar n'au fost din ai noștri, căci de ar fi fost din ai noștri, ar fi rămas cu noi. Ei însă au ieșit ca să se arate că nu toți sunt din ai noștri" (Ioan 2, 19). Trebuie să ne ferim de sectari „de acești apostoli mincinoși și lucrători vicleni" (II Cor. 11, 13) și la rându-ne să povățuim și indemnăm și pe alți frați, ca să nu „umble în sfatul și adunarea necredincioșilor". Pr. L. VULPE

încingând mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zaua dreptății și încălzându-vă picioarele întru gătierea Evangheliei păcii. (Efeseni XI, 14 16). Căci, după spusele psalmistului: Dumnezeu este care pune o sarcină și tot El este care ne ajută (Ps. 68 v. 20) a o purta.

Biserica este chemată azi să purifice, să înnoiască și să înobileze viața omenească, propovăduind dreptate și omenie, tuturor muncă pașnică, cinste și ordine; este chemată să împuternicească sufletul poporului drept credincios cu tăria iubirei, a solidarității și a unirii. (Apost. Soc. pag. 152).

Pentru înfăptuirea acestor idealuri „cel dintâi și cel mai de seamă lucru pe care îl voi avea de făcut, în hotarul tradițiilor bisericești este păstrarea credinței, care în decursul istoriei s'a arătat a fi o piatră de temelie tare „înălțurând dureroasa spărtură provocată de dușmani acum 350 de ani, credința unitară ortodoxă va deveni „un chivot de mântuire și izvor nesecat de fapte mari și de propășire duhovnicească și morală pentru poporul nostru". (Bis. Ort. Rom. LXIV pag. 462.)

Deoarece credința noastră ortodoxă curățită de orice nedesăvârșire omenească și înfățișată în forma ei adevărată, nu isbutește să fie în sânul poporului nostru vie, energică și rodnică prin fapte de dragoste, de pace și de sfințenie, decât prin ajutorul unui cler pregătit, plin de demnitate și ascultător, devotat cu suflet și cu mintea chemării sale sfinte „pentru lămurirea și întoarcerea poporului drept credincios, pregătirea cât mai bună a clerului va fi una din grijile de competență ale sarcinii mele Patriarhicești (idem pag. 462).

„Obiectivul misiunii Bisericii este omul, temelia Patriei și societății. Înălțarea omului condiționează îmbunătățirea tuturor celorlalte realități ale vieții omnești. Formarea unui om nou, a unui om conștient, de rosturile lui pe pământ, pătruns de neperitoare adevăruri ale dreptății și păcii, iață o vastă lucrare la săvârșirea căreia este chemată să contribuie și Biserica.

Lăsată pradă tuturor rătăcirilor, și tuturor suferințelor, omenirea strigă și cere pace, înfrățire și dragoste. Biserica trebuie să răspundă acestei strigări și să fie prezentă acolo unde se dă lupta.

Slujitorilor Bisericii le revine toată datoria de a îndepărta din sufletele

oamenilor toată sguera lăsată de păcatele trecutului și de a-și da și viața pentru apărarea păcii și libertății omenirii, după pilda dată nouă de Iisus".

Cuvântarea dlui prim-ministru Dr. Petru Groza

D. Dr. Petru Groza președintele Consiliului de miniștri, luând cuvântul spune următoarele:

În numele Guvernului Republicii Populare Române, vă urez sănătate și putere de muncă, pentru a vă putea împlini misiunea, care, după cum spuneți este plină de atâtea griji și răspunderi, dar care vă rezervă și mari satisfacții.

Eu prevăd zile frumoase pentru țara și patria noastră iubită. Și mai prevăd cum Înaltul Cler, împreună cu Clerul Ortodox se va solidariza în jurul Tronului Patriarhal, având tot sprijinul în această muncă a Bisericii și din partea Guvernului Republicii Populare Române.

Prezentându-ne astfel, noi vom binemerita dela acest popor și dela naționalitățile conlocuitoare din această țară, fiindcă suntem pe linia propovăduirii înfrățirii între oameni.

Cuvântarea dlui Stanciu Stoian, ministrul cultelor

Luând cuvântul d. ministru Stanciu Stoian subliniază dintr'un început că alegerea aceasta din 24 Mai 1948 este menită să încreșteze, pe răbojul vremii un eveniment crucial pentru ortodoxia românească.

Evenimentul este important și pentru biserică; dar el este important deopotrivă și pentru țara întregă, pentru că este vorba de cultul cu cel mai mare număr de credincioși, cu cele mai vechi și mai vii tradiții populare, din țară.

Patriarhul de azi nu mai trebuie să semene cu cei din trecut, pentru că nici așezările de azi nu mai seamănă cu cele din trecut.

Constituția de azi restaurează în drepturile ei firești și Biserica ortodoxă română. Egalitatea în fața legilor, pe care articolul 27 din Constituție o asigură tuturor cultelor din Republica Populară Română face din Biserica ortodoxă română, în adevăr, cea dintâi dintre bisericile țării pentru că îi dă puțința să se desvolte liber potrivit cu numărul credincioșilor săi și cu serviciile pe care ea le poate

Alegerea noului Patriarh

La solemnitatea din Palatul Marei Adunări Naționale, când s'a făcut alegerea noului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, s'au rostit următoarele discursuri:

Discursul I. P. S. S. Patriarh Iustinian

Înalt Prea Sfințite Președinte,
Înalt Prezidium,
Onorat Guvern,
Mărit Colegiu,

Sunt adânc mișcat atât pentru dragostea, cinstea și încrederea arătată prin votul Dv., față de umila mea persoană, cât și pentru deplina conștiință a marilor și grelelor răspunderi ce trebuie să-și ia pe umeri acela care primește conducerea Bisericii ortodoxe române și dreptcredincioșilor ei și cercetându-mă pe

mine însumi, îmi zic ca și Sf. Ioan Gură de Aur: „Eu îmi cunosc sufletul, slăbiciunea și micimea lui; cunosc și măreția acestei slujiri și cât de nespuse de grea este înfăptuirea ei, căci mai multe sunt furtunile ce sguđuie sufletul Episcopului decât vânturile care sbuguimă marea". (Despre preoție, cartea 3 a Cap. 8, v. 210-211).

Plecându-mi cu umilință grumazii răspund Tatălui ceresc cu cuvintele apostolului Pavel. „Dacă în sulul cărții scrise este pentru mine aceasta, ca să fac voia Ta, Dumnezeuule-iață viu. Iață viu, ca să fac voia Ta. (Evrei X, 7, 9). Iață-mă deci ostățicul dragostei d-v. prea venerabili și iubiți frați și fii ai Bisericii, primind să merg pe calea plină de spini și de greutate a Patriarhiei, purtând însă în suflet nădejdea cu care ne încurajează, în asemenea clipe apostolul Pavel sfătuindu-ne: Stați (acolo)

FOILETON

VIATA ȘI MINUNILE SFÂNTULUI SLĂVITULUI PROROC ILIE

Vrem să începem viața sfântului Ilie, de Dumnezeu văzătorului și râvnitorului după Dumnezeu cel slăvit, muștrătorului împăraților celor fără de lege, învățătorului norodului celui depărtat dela Dumnezeu și pedepsitorului prorocilor celor mincinoși, minunatului făcătorului de minuni, căruia stihiele s'au supus. Cerul i-a dat ascultare marelui plăcut al lui Dumnezeu, aceluia ce până acum în trup petrece și va să fie mergător înainte la a doua venire a lui Hristos. Acele fapte care mai înainte le-a făcut el, înainte le punem pentru cea mai luminoasă arătare a râvnii lui, cu care a râvnit după Domnul Dumnezeu.

Dintru început noroadele lui Dumnezeu cele alese, care întru douăsprezece seminții din cei doisprezece fii ai lui Israil se înmulțiseră, toate au fost nedespărțite între sineși, cu o împreunare, cu o sfătuire, cu un povățuitor îndreptându-se, care s'a în-

ceput dela Moise și dela Iisus a lui Navi și dela ceilalți judecători ai lui Israil, până la împărații David și Solomon. Iară când după Solomon a luat împărăția Roboam fiul lui, și ca un tânăr neascultând sfatul cel bun al bătrânilor celor înțelepți, ci ascultând sfatul cel răzvrătit al tinerilor celor asemenea cu dânsul, a început a fi îngreuiat norodului lui Israil, cu felurite dăjdi și slujbe, și pedepsindu-i pe ei cu bătăi și cu risipiri. Atunci zece seminții ale lui Israil rupându-se dela dânsul, și-au ales un alt împărat cu numele Ieroboam. Și era acel Ieroboam mai înainte rob lui Solomon, pe care vrând Solomon pentru oarecare pricină să-l bată, el a fugit în Egipt, și a fost acolo până la moartea lui Solomon. Iară după moartea lui Solomon întorcându-se, l-au ales pe el împărat semințiile lui Israil, cele care se rupseseră dela Roboam. Și era Roboam fiul lui Solomon împărățind în Ierusalim numai peste două seminții, peste a Iudei, și peste a lui Veniamin. Iară Ieroboam robul lui Solomon peste zece seminții și se numia împărăția lui Israil. Și de vreme ce toate semințiile lui Israil măcar că se și despărțiseră în două părți, însă

slujiau împreună unui Dumnezeu făcătorul cerului și al pământului, neputând ca să aibă alte biserici, fără numai cea din Ierusalim de Solomon zidită, nici alți preoți fără numai pe cei puși de Dumnezeu, pentru aceea în toți anii din împărăția lui Israil multă mulțime umbla la Ierusalim spre închinăciune, cu aducere de jertfe, la Domnul Dumnezeu lor.

Iară Ieroboam împăratul lui Israil văzând aceasta, a gândit întru sineși, zicând: Aceste noroad, de vor umbla totdeauna așa la Ierusalim, pentru închinăciunea lui Dumnezeu, apoi iarăși se vor lipi de împăratul lor cel dintâi, de fiul lui Solomon, și mă vor ucide pe mine. Acestea gândindu-le, căuta cum ar putea să întoarcă pe israilteni dela Ierusalim, ca să nu mai umble la Ierusalim. Și fiindcă norodul acela este lesne plecat spre închinarea de idoli și spre toată spurcata fără de lege, pentru aceea le-a scornit lor spre depărtarea de Dumnezeu un meșteșug în acest fel: A făcut două junince de aur, precum și Israiltenii cei de demult, cari eșiseră din Egipt și-au sleit în pustie un vițel de aur. Acelor vechi de Dumnezeu depărtați,

aduce Republicii, în mai mare măsură decât altele.

Biserica a rămas legată de Stat, așa precum au dorit slujitorii ei și a rămas mai departe, să fie ajutată de Stat, din bugetul său.

Respectăm toate credințele. Vrem să păstrăm cele mai corecte și mai bune raporturi cu toate cultele. Punem tuturor însă o condiție: să fie toate gândurile lor adunate acasă; să nu fie cu gândurile fugare peste hotare.

Biserica Ortodoxă Română în marea ei majoritate este și ea laolaltă cu poporul.

Formulând această condiție nu împietăm cu nimic asupra deplinei libertăți de conștiință la care fiecare cetățean are dreptul, potrivit cu litera Constituției. Biserica și cultele în general, atunci au fost pe drumul cel bun și atunci au fost mai de folos când s'au încadrat mai bine în efortul comun al noroadelor.

În momentul când suntem chemați să alegem pe Arhiepiscopul Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, toate aceste lucruri trebuie să ne fie prezente în minte. Alegerea pe care o vom face trebuie să răspundă tuturor acestor comandamente. Ea trebuie să se oprească asupra celui care prezintă cele mai multe nădejdi și cele mai sigure garanții din toate aceste puncte de vedere.

Personalitatea noului Patriarh

Prin votul Marelui Colegiu Electoral și din înțelegerea factorilor de răspundere ai țării, cârma scaunului de Patriarh al Bisericii Ortodoxe

Investirea noului Patriarh

Într'un cadru solemn, în ziua de 6 Iunie c., a avut loc investirea și instalarea I. P. S. S. Iustinian Marina, noul Patriarh.

În prezența membrilor Prezidiului Marelui Adunări Naționale, în frunte cu d. prof. Dr. Const. I. Parhon, a membrilor guvernului în frunte cu d. prim-ministru Dr. Petru Groza, a membrilor corpului diplomatic, precum și a înalțelor personalități civile, militare și bisericesti, a avut loc în Palatul Marelui Adunări Naționale solemnitatea cetirii decretului de confirmare a Șefului Bisericii Ortodoxe Române.

Au participat deasemeni delegațiile Bisericilor Ortodoxe străine și anume: delegația Bisericii Ortodoxe

Române. a fost încredințată Mitropolitului Moldovei, I. P. S. Justinian Marina.

Născut la 22 Februarie 1901 în satul Cermeghești din județul Vâlcea dintr'o familie de preoți, a intrat în 1915 la Seminarul teologic din Râmnicul Vâlcea absolvindu-i cursurile în anul 1923 în chip strălucit, obținând în același an și diploma de învățător.

Câțiva ani apoi Patriarhul de azi al țării, a îngemănat slujba de dascăl cu cea de preot la parohia Băbeni, jud. Vâlcea.

Episcopul Vartolomeu a remarcat însă curând în tânărul preot și învățător însuși care depășeau ogorul de activitatea al unui slujitor de sat și astfel, după ce în 1929 obține titlul de licențiat în teologie al Facultății din București, a fost chemat ca preot în orașul Râmnicul Vâlcea, la parohia Sf. Gheorghe, încredințându-i apoi la 1 Noembrie 1932 și postul de director al Seminarului Sf. Nicolae.

Pentru meritele personale, în luna August 1945 a fost chemat de răposatul Mitropolit al Moldovei Irineu Mihăilescu în postul de Vicar-Arhiereu la Iași.

La 19 Noembrie 1947, Marele Colegiu Electoral Bisericesc l-a ales Mitropolit al Moldovei, iar după trecere spre cele veșnice a Patriarhului Nicodim a fost chemat ca Patriarh-Locotenent în trebile Bisericii Ortodoxe Române.

Pentru meritele sale a fost ales Luni, 24 Mai 1948 Arhiepiscopul Bucureștilor, mitropolit al Ungro-Vlahiei și patriarh al bisericii ortodoxe române.

Ruse, compusă din I. P. S. Nicolae Crutitschi, Mitropolitul Moscovei, P. S. Arsenie, Episcopul Kalininului, P. C. Protoiereu Const. Rujitschi, Directorul Afacerilor particulare din Exarhatele întregii Ucraine, Serghe Ivanovici Filipov, secretarul particular al I. P. S. Mitropolitului Nicolae Crutitschi, precum și delegația Bisericii ortodoxe bulgare, alcătuită din: I. P. S. Mitropolitul Chiril al Plovdivului și Arhiereul Partenie, vicarul Exarhatului Sofiei.

Solemnitatea s'a deschis prin intonarea Imnului Republicii Populare Române și a imnului religios tradițional, la intrarea noului Patriarh.

Apoi d. Stanciu Stoian, ministrul cultelor, a citit decretul de confir-

CARTE POSTALĂ

Slavă sau mărire? Care din aceste două cuvinte e mai bisericesc? Iată o întrebare pe care și-au pus-o mulți — și nu numai de-acuma, Chestiunea a fost discutată de mai multeori și în înaltele foruri bisericesti. Se spune că'n una din aceste discuții un ierarh a apărut cu multă însuflețire și temelnicie prioritatea cuvântului mărire. Rezultatul discuțiilor a fost că amândouă cuvintele pot fi întrebuințate, fiindcă prin întrebuințarea lor statornică amândouă și-au câștigat dreptul de cetățenie în limba română.

Mulțumit de acest rezultat, apărătorul lui „mărire“ ar fi exclamat: — Slavă Domnului, c'am lămurit-o și pe asta!

D. P.

mare a I. P. S. Patriarhului Iustinian de către Prezidiul R. P. R., după care d. prof. dr. Const. I. Parhon, președintele Prezidiului Marelui Adunări Naționale, a înmănat cu formula sacramentală cârja patriarhală I. P. S. Sale Iustinian Marina.

Noul Patriarh a rostit apoi un cald și vibrant cuvânt, după care d. prof. Parhon — în numele Prezidiului R. P. R. — a subliniat semnificația alegerii noului Patriarh al Bisericii și misiunea care o are de îndeplinit.

După celebrarea unui serviciu religios, pr. Vintilescu, directorul Sf. Sinod, a citit Gramata Sf. Sinod, prin care acest înalt for bisericesc confirmă alegerea noului Patriarh.

I. P. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului — în numele Sf. Sinod — a urat I. P. S. S. Patriarhului

Iustinian Marina păstorie rodnică și îndelungată.

A urmat apoi la cuvânt d. Stanciu Stoian, ministrul cultelor, care cu acest prilej a înmănat noului Patriarh — ca dar din partea guvernului — tradiționalul însemn patriarhal.

I. P. S. Mitropolitul Nicolae Crutitschi, în numele delegației Bisericii Ortodoxe Ruse a rostit apoi o însuflețită cuvântare, cetind tuturor o scrisoare adresată de I. P. S. S. Patriarhul Alexei al Moscovei.

După aceasta rostește un cald cuvânt și I. P. S. Mitropolitul Chiril al Plovdivului, în numele delegației Bisericii Ortodoxe bulgare, iar — la sfârșit — I. P. S. S. Patriarhul Iustinian Marina răspunde tuturor cuvântărilor rostite.

DIN GALERIA CELOR DELA 1848/49.

DIONISIE POPOVICIU

Vice-tribun în prefectura lui Avram Iancu

Între bărbații noștri mari de demult, cari în viața lor trudită s'au împărtășit din plin cu poporul paharul suferințelor și au luat parte activă la revoluția Românilor ardeleni din anul 1848, găsim că istoria amintește pe Dionisie Popoviciu ca vice-tribun în prefectura lui Avram Iancu.

Dionisie Popoviciu era fiul preotului Iacob Popoviciu din comuna Ighiel, care este situată la o depărtare de 14 Km. în partea de Nord-Vest dela Alba Iulia la poalele Munților Apusenii.

Înainte de a se fi început revoluția din 1848 el absolvisese clasa VII-a de liceu și avea de gând ca să urmeze și clasa VIII pentru a se înscrie la Drept.

Tatăl său însă l-a sfătuit să-i fie urmaș în preoție la această parohie și astfel s'a decis ca să urmeze Teologia.

Chiar atunci când s'a început revoluția din 1848 el fiind încă acasă, ca fiu de preot iubit de poporul credincios și pe care întodeauna l-a ascultat, a adunat în jurul său pe bărbații cari puteau purta arma și

împăratul cel fără de lege urmându-le, și două junince de aur făcând, a chemat la sine pe tot norodul lui Israil, și arătându-le lor junincile acelea, a zis către dânșii: Aceștia sunt dumnezeii tăi Israile, cari te-au scos pe tine din pământul Egiptului; nu mai umblați de acum la Ierusalim, acestor dumnezei să vă închinați. Și a pus junincile acelea în diferite locuri, pe una în Bethil, iară pe alta în Dan, zidindu-le lor case prea frumoase, și le-a rânduit acestora praznice și jertfe multe, și popi, și singur el popă s'a făcut lor. Și a poruncit spre înșelarea noroadelor celor iubitoare de păcate, să săvârșească toată fărădelegea lângă acei idoli în chip de junince, vărsați în aur, în spurcatele lor praznice. Și așa păgânul acela împărat, pentru cea vremelnică împărăție, și singur a căzut dela Dumnezeu, și pe toate cele zece seminții ale lui Israil le-a întors dela dânșii. După acel împărat, și ceilalți împărați ai lui Israil de aceeași păgânătate închinătoare de idoli, cu tot norodul lor se ținea, precum dela Ierobam să deprinsese. Însă prea milostivul

Dumnezeu, ne părăsind pe norodul care-l părăsise pe el, ci întoarcerea lor căutându-o, le trimitea lor pe Prorocii lui cei sfinți, ca să le mustre rățacirea lor și să-i sfătuiască pentru ca scoțindu-se din cursele diavolului, iarăși la cea blagoslovită cinștire a Dumnezeului celui adevărat să se întoarcă. Între acești proroci cari în unele vremi se trimiteau la dânșii, au trimis și pe Prea Sfântul Ilie cel mare între proroci, pentru a cărui naștere se povestește de cei vrednici de credință așa:

Patria Prorocului lui Dumnezeu Ilie a fost țara Galaadului, de ceea parte de Iordan, care se hotărăște cu Arabia, și cetatea care se numește Tesvi, pentru carea și Tesvitean s'a numit. S'a născut din seminția lui Aaron, din tată anume Sovac. Iară într-o vreme, într-o vreme l-a născut maica lui, a văzut tatăl său niște bărbați în alb îmbrăcați, vorbind cu pruncul și cu foc învălindu-l pe dânșii și vâpae de foc dându-i lui să mănânce, în gură băgându-i-o. Aceasta văzându-o tatăl lui, și

spăimântându-se s'a dus la Ierusalim și a spus preoților vedenia aceea. Și i-a spus lui unul din acei preoți, bărbat mai nainte văzător, grăindu-i: Nu te teme omule, de vedenia aceea pentru pruncul tău, ci să știi că pruncul acela va fi lăcaș al luminii darului lui Dumnezeu, iar cuvântul lui va fi ca focul de puternic și de lucrător, și râvna lui după Domnul și viața lui bine plăcută lui Dumnezeu și va judeca pe Israil cu sabie și cu foc. Un semn ca acesta și o mai înainte vestire pentru sfântul Ilie, la nașterea lui i-a fost arătată, în ce fel avea să fie, după ce va ajunge la vârsta bărbatului desăvârșit. Și crescând pruncul, avea de prindere între preoți, ca cel ce era din seminție preotească și punându-și nădejdea spre Dumnezeu din tinerețe, a iubit curăția fecioriei, și petrecea într-o dansa, ca un inger al lui Dumnezeu fără de prihană înaintea lui Dumnezeu, curat cu sufletul și cu trupul.

a intrat cu ei în rândul luptătorilor pentru dreptatea poporului și a neamului românesc.

Prin acțiunile sale a dat dovadă de devotament și destoinicie fapt pentru care, după puțin timp, a fost numit ca vice-tribun în prefectura lui Avram Iancu, în care unitate și calitate a luptat până s'a terminat revoluția, când apoi s'a întors acasă.

După aceasta, vice-tribunul Dionisie Popoviciu, se înscrie la Teologie în Sibiu, în anul școlar 1849/50, așa cum a fost dorința tatălui său.

Fiind absolvent de Teologie, în anii 1850/1851; 1851/1852; 1852/1853, a funcționat ca învățător la școala primară-confesională din satul său natal.

În anul 1853 se căsătorește cu Raveca Rațiu, fiica protopopului Grigore Rațiu din Alba Iulia, având 9 copii din cari azi mai este în viață numai cel mai mic „Dionisie dascălul bătrân” în etate de 78 ani, care ia parte activă cu glasul său duios la toate slujbele religioase din biserică, precum și din parohie.

Dionisie Popoviciu-Popescu, așa după cum se poate vedea în protocoalele din arhiva parohială că se iscălea dela o vreme, a păstorit ca preot paroh în parohia Ighiel din anul 1853 și până în 1876, fiind înmormântat lângă biserică veche (1781) în partea de Miază-Zi.

La cap se află o cruce de piatră pe care încă se mai poate ceti inscripția următoare: „Aici odihnește preotul Dionisie care a repausat în an 1876, 9 Faur”.

*

În timpul revoluției din 1848 și 1849, ca măsură de represalii, formațiuni din tabăra dușmanilor au atacat satul Ighiel ca să pedepsească pe toți care îi vor găsi, pentru cei ce au plecat să lupte având în fruntea lor pe feciorul preotului.

Atunci locuitorii din sat s'au văzut siliți să apuce drumul refugiului în sus pe dealuri, ca să-și apere viața.

Preotul Iacob Popoviciu se împartășește din suferințele credincioșilor cu cari se așează pe un colnic, pe locul său dela „Lac” care se află la o depărtare de 8 km. de sat, unde a stat cu toții până în vara anului 1849, săvârșind și acolo toate slujbele religioase în Dumineci și sărbători.

Tradiția spune că, atunci când locuitorii de aici s'au întors cu toții din refugiu, în curțile lor din sat, au aflat iarbă mare de cosit.

*

În urma îndemnului dat, cu înțeleaptă socotință de P. S. nostru Episcop Nicolea Colan, prin Circularea cu Nr. 5711 din 6 Martie 1937 a Ven. Cons. Eparh. ort. rom. Cluj, în care îndrumă toate organele parohiale să stabilească locurile de cari se leagă ceva amintiri istorice, așa în hotarul acestei parohii s'a designat ca cel mai însemnat în amintiri istorice locul dela „Lac”.

Atunci, în anul 1937 s'a ridicat acolo o cruce albă de mesteacăn unde a mers poporul în procesiune, a doua zi de Rusalii, având prilej a face o pioasă pomenire pentru strămoșii răposați, cari chiar în vremuri de restriște, când s'au retras pe lângă văi la dealuri și poiieni ascunse ca să-și apere viața nu au uitat să prăznuiască cu sfințenie zilele de sărbătoare rânduite de Biserica noastră creștină ortodoxă care a fost cu adevărat ca o mamă mângâietoare pentru fiii săi în toată istoria vieții neamului nostru.

Pentru a cinsti amintirea oamenilor aleși de demult, care în viața lor au dat dovadă de credință în Dumnezeu, dragoste pentru neam și nădejdea că dreptatea va birui, în anul 1943 s'a ridicat pe locul acela dela „Lac” un monument creștinesc cu inscripția: „Aici Preotul Iacob Popoviciu a servit Sf. Paști în anul 1849 credincioșilor din parohia Ighiel, cari au stat în refugiu din luna Mai 1848 și până în luna Iunie 1849”.

Preot A. VELEA

Vestitul dirijor George Georgescu, din București a prilejuit iubitorilor de muzică o prea plăcută sărbătoare, dirigind un mare concert la Cluj. Dsa a condus „Simfonia a IX-a” de Beethoven în cadrul unui mare ansamblu vocal și instrumental compus din „Filarmonica Ardealul”, „Corală Ardealul”, Corul conservatorului și al Operei române din Cluj. Măestria și prea frumoasa ținută a concertului condus de maistru George Georgescu ne-a apropiat și mai mult de sufletul acestui bun fiu al Bisericii noastre și la un loc cu cealaltă spectatori îi urăm sănătate și bun spor în muncă.

286 hectare pădure au fost plantate în Ocoalele Silvice Huedin și Gilău. În cursul luni Mai prin muncă voluntară a fost plantată și însămânțată o suprafață de 286 hectare, în valoare de peste 1,077,250 lei. S'au lucrat în total 7160 zile de către brigăzile de muncă voluntară.

28.000 becuri electrice se vor distribuia Cluj. Societatea Impexrom die Cluj, importând o mare cantitate de becuri electrice din Ungaria,

urmează să distribue prin cooperativele clujene 28.000 din aceste becuri populației. În acest sens urmează să se intervină la minister pentru deblocarea cantității respective.

EXTERNE

Uniunea Sovietică a redus cu 50 la sută datoria de război a Finlandei și a României. La 3 Iunie, ministrul sovietic în Finlanda, d. Savonekov, s'a prezentat primului ministru d. Pekkala, făcând următoarea declarație în numele guvernului sovietic: Guvernul U. R. S. S. a hotărât să reducă restul plăților de reparațiuni, începând dela 1 Iulie a. c. cu 50 la sută.

Asemenea Guvernul U. R. S. S. prin glasul Generalissimului Stalin a făcut cunoscut că a redus cu 50% și datoria de război a României.

Greve în Italia. În Sicilia a început greva tuturor metalurgiștilor din insulă în semn de solidaritate cu muncitorii și funcționarii șantiereelor din Palermo care luptă împotriva administrației ce intenționează să micșoreze producția.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 2549/1948.

Comunicat

Aducem din nou la cunoștința celor interesați că noile taxe pentru cărțile de identitate cu reducerea de 50% pe C. F. R. sunt următoarele:

a) Pentru clasa I-a lei 310.

b) Pentru clasa II-a lei 260.

c) Pentru clasa III-a lei 130.

Pe această cale anunț pe următorii preoți ca să completeze vechile chitanțe, trimițând noi chitanțe pentru sumele:

1. Păr. Iosif Pop. lei 380.

2. Păr. Sorin Furdui. Lei 380.

3. Păr. Dumitru Ciurea. lei 340.

4. Păr. Glich. Blidaru. lei 170.

5. Păr. Todea. lei 440.

6. Păr. V. Onițiu. lei 170.

7. Păr. Dumitru Dragomir lei 340.

8. Păr. Remus Popa. lei 170.

9. Păr. Gh. Gligor. lei 340.

10. Păr. Gh. Scrob. lei 510.

11. Păr. Nicolaie Burz. lei 170.

12. Păr. Iulian Bolchiș. lei 70.

Termen 10 zile. În caz contrariu Onor. Minister al Cultelor refuză trimiterea carnetelor așteptate.

Cluj, la 28 Maiu 1948.

NICOLAE

Episcop

Const. Hașcău

secretar

Nr. 2641/1948.

Circulară

Invităm Cucernica noastră preoțime, care n'a răspuns până astăzi ordinului nostru circular Nr. 7129/1947, publicat în Renașterea Nr. 50 51/1947, trimițând tabloul cu cărțile din Biblioteca personală și parohială, să le trimeată cât mai în grabă direct Consiliului Eparhial.

Cluj, la 4 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 2674/1948.

Circulară

Onor. Minister al Cultelor cu Nr. 17302/1948, publicat în Mon. Ofic. Nr. 112 din 17 Năiu 1948, a decis următoarele:

Art. 1 Preoții parohi dela toate parohiile de pe întreg teritoriul Republicii Populare Române, ai tuturor cultelor se numesc gestionari, însărcinați cu conservarea bunurilor publice mobile și imobile aflatoare în păstrarea lor.

Art. 2 Toți gestionarii au obligațiunea de a lua măsurile ce le vor socoti necesare pentru păstrarea bunurilor încredințate, spre a nu fi sustrate, distruse sau schimbate, revenindu-le obligațiunile conform legii patrimoniului public.

Cucernica preoțime va lua act și se va conforma acestor dispozițiuni. Cluj, la 7 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

Const. Hașcău

secretar

Nr. 2470/1948.

COMUNICAT

Facem cunoscut tuturor oficiilor protopopești și parohiale că Onor. Direcțiunea Generală P. T. T. cu ord. Nr. 239988/1947 a dat dispozițiuni organelor subalterne să primească corespondența oficială în Contul Nr. 5 Ministerul Culte.

În cazul că va fi cineva care mai întâmpină dificultăți să se arate imediat. Cluj, la 28 Maiu 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 2419/1948.

Circulară

Cucernicilor Preoți doritori a se promova într-o clasă superioară în ceea ce privește calificația, li se aduce la cunoștință că am aprobat și fixat o sesiune pentru examenul de capacitate preoțescă pe zilele de 20—21 Sept. 1948.

Doritorii, având stagiul de 5 ani, își vor înainta cererile Vener. Consiliului Eparhial până la 15 Sept. a. c. împreună cu lucrările scrise cerute de regulament.

Cluj, din ședința Consil. Eparhial dela 9 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

CRONICA EVENIMENTELOR**INTERNE**

Guvernul român a cerut guvernului U. R. S. S. micșorarea obligațiilor R. P. R. în ce privește reparațiile de război. Consiliul de Miniștri, luând în discuție propunerea făcută de secretarul general al Partidului Muncitoresc Român, a hotărât întocmirea următoarei scrisori adresată Generalissimului Iosif Visarionovici Stalin.

„Guvernul Republice Populare Române, adresează Guvernului Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, rugămintea de a examina posibilitatea micșorării cotei pe care o mai are de plătit Statul Român în contul reparațiilor de război.

Această micșorare a obligațiilor, ușurând sarcinile Statului Român,

ar însemna un mare ajutor dat poporului nostru în efortul pe care îl depune pentru întărirea și dezvoltarea vieții a Republicii Populare Române.

Cunoscând sentimentele de caldă pretenie ale Domniei Voastre și ale guvernului pe care îl prezidați, față de poporul român și ajutorul ce ni l-ați acordat în clipele sale de grea încercare, ne permitem să nădăjduim că rugămintea guvernului Republicii Populare Române, va li luată în considerație.

Primiți vă rugăm, Domnule Președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, exprimarea deosebitei noastre considerații.

Președinte al Consiliului de Miniștri
Dr. PETRU GROZA